

ΕΤΟΣ 57ον

17 Μαΐου 2009

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 20 (2920)

Η ΑΥΞΗΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ ζωντανὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ἐκεῖνος εἶναι ἡ κεφαλὴ (Κοθ. 1,18), Ἐκεῖνος συγκροτεῖ, κατευθύνει, τρέφει καὶ αὐξάνει τὸ σῶμα του, τὴν Ἐκκλησίαν του (2,19). Μὲ τίς πνευματικὲς «ἀφές», δηλ. τίς σχέσεις καὶ ἐπαφές μεταξὺ τῶν τοπικῶν ἐκκλησιῶν πού δημιουργεῖ ἡ διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου, φέρνει σὲ κοινωνία ἀγάπης καὶ ἀλληλοβοήθειας τοὺς πιστοὺς.

Ἐπίσης, μὲ τοὺς πνευματικοὺς «συνδέσμους», δηλ. τὰ ἱερά πρόσωπα τῶν Ἀποστόλων καὶ διακόνων, ἀλλήλα καὶ ὄλων τῶν διαδόχων τους πού σκορπίσθηκαν «eis πάντα τὰ ἔθνη» (Ματθ. 28,19), ὁ Χριστὸς διατηρεῖ τὴν ἀρμονία ὅλου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος σὲ κάθε τόπο καὶ χώρα. Τέλος δὲ μὲ τὴν παραχώρηση τῶν θλίψεων καὶ τῶν διωγμῶν, κατὰ παράδοξο τρόπο, αὐξάνει τὰ μέλη τοῦ ποιμνίου Του. Αὐτές οἱ διαπιστώσεις ἔγιναν πραγματικότητα ἀπὸ τοὺς πρώτους κίθλας χρόνους μετὰ Χριστόν στὴν τοπικὴ ἐκκλησία τῆς Ἀντιόχειας.

Οἱ θλίψεις καὶ οἱ διωγμοὶ αὐξάνουν τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας

Οἱ θλίψεις καὶ οἱ διωγμοὶ ὄλων ὅσοι δέχονταν στὴ ζωὴ τους τὴν ὁμολογία τοῦ Ἰησοῦ, ἰδιαίτερα στὰ πρῶτα μετὰ Χριστόν χρόνια, εἶχαν ἀπρόβλεπτα, ἀλλήλα καὶ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα στὴ διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου. Παράδειγμα ἡ λύπη πού προκάλεσε ὁ λιθοβολισμὸς τοῦ ἁγίου Στεφάνου στοὺς πιστοὺς τῶν Ἱεροσολύμων, ἔγινε ἀφορμὴ γιὰ πολλοὺς ἀπ' αὐτοὺς νὰ διασκορπισθοῦν καὶ σὲ ἄλλα μέρη ἔξω ἀπὸ τὴ γῆ τῆς Παλαιστίνης, δηλ. στὴ Φοινίκη, στὴν Κύπρο καὶ κυρίως στὴν Ἀντιόχεια, μὲγάλο πολιτιστικὸ κέντρο τῆς ἐποχῆς ἐκείνης (Πράξ. 11,19).

Ἐκεῖ δόθηκε ἡ εὐκαιρία στοὺς Ἑλληνόφωνους Ἰουδαίους νὰ ἀκούσουν γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς νὰ πιστέψουν (στ. 20). Ἦ ἄρχισε δηλ. ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ νὰ μεταδίδεται καὶ στὸ ἐλληνικὸ στοιχεῖο τῆς περιοχῆς. Γεγονὸς πού προμήνυε τὴ μὲγάλη διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου σ' ὅλο τὸν κόσμον, γιὰτὶ ὁ ἐλλη-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ια' 19-30)

Οι Ἀπόστολοι εὐαγγελίζονται τό Χριστό

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι ἀπό τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χεῖρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάραξεν, καὶ παρεκάλει πάντας τῆ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἰκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητήσαι Σαῦλον, καὶ εὐρῶν αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐναντὶν ὄλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἰκανόν, χρηματίζου τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταῖς ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφήται εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστάς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαθος ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ἠπόρευετο τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

νισμὸς ὡς ἰδέα, γλώσσα καὶ πολιτισμὸς εἶχε ἀνοίξει τὰ φτερά του σχεδόν σ' ὅλα τὰ ἔθνη, ἤδη ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

Ἡ αὐξηση τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἔργο τῆς θείας πρόνοιας

Ἡ θεία πρόνοια, παρά τῆ θύελλᾳ τῶν διωγμῶν, μετέτρεπε τὸν διωκόμενο Χριστὸ σὲ «ἐλκόμενο», δηλ. σὲ μαγνήτη πνευματικὸ πού σαγήνευε τίς ψυχές πολλῶν ἀνθρώπων, ἡσῶν καὶ ἐθνῶν. Ἀντὶ νὰ συρρικνωθοῦν οἱ πιστοὶ στὰ Ἱεροσόλυμα, ἐπεκτάθηκαν καὶ αὐξήθηκαν καὶ σ' ἄλλους τόπους, ὅπως ἡ Ἀντιόχεια (Πράξ. 11,21). Ὁ ἀπ. Βαρνάβας πού κλήθηκε ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα θαύμασε γιὰ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ πού δόθηκε, ὥστε νὰ αὐξηθεῖ σὲ τέτοιο βαθμὸ ἡ πρώτη Ἐκκλησία. Καὶ πῆγε κοντὰ τους γιὰ νὰ τοὺς συγκαρεῖ καὶ νὰ τοὺς ἐνισχύσει. Ἐπίσης, κῆλεσε ἀπ' τὴν Ταρσό καὶ τὸν ἀπ. Παῦλο γιὰ νὰ τοῦ δείξει τὸ πόσο μέγαν εἶναι ὁ Θεὸς τῶν χριστιανῶν (στ. 26).

Ἡ αὐξηση τῶν πιστῶν αὐξάνει καὶ τὴ γνώση γιὰ τὸν Θεό

Ἡ Ἐκκλησία δὲν στηρίζεται στὴν ἀριθμητικὴ δύναμη τῶν πιστῶν, ἀλλὰ στὴν ποιότητά τους. Τὸ πόσο βαθιὰ πιστεύουν, τὸ πόσο αὐξάνει μέσα τους ἡ γνώση τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, τὸ πόσο κοντὰ εἶναι στὴν ἀλήθεια πού ἀποκάλυψε ὁ Χρι-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Τίς ἡμέρες ἐκεῖνες, ἐκεῖνοι πού εἶχαν διασπαρῆ ἔνεκα τοῦ διωγμοῦ, πού ἔγινε ἐξ αἰτίας τοῦ Στεφάνου, ἔφθασαν μέχρι τῆς Φοινίκης καί τῆς Κύπρου καί τῆς Ἀντιοχείας, ἀλλά δέν ἐκήρυτταν τόν λόγον σέ κανένα παρά μόνον σέ Ἰουδαίους. Μερικοί ἀπό αὐτοῦς ἦσαν Κύπριοι καί Κυρηναῖοι, οἱ ὁποῖοι, ὅταν ἐμπῆκαν εἰς τήν Ἀντιόχειαν, ἐμιλοῦσαν εἰς τοὺς ἑλληνιστάς κηρύττοντες τό χαρμόσουν ἄγγελμα περί τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καί τό χέρι τοῦ Κυρίου ἦτο μαζί τους καί μέγας ἀριθμός ἐπίστεψε καί ἐπέστρεψε εἰς τόν Κύριον. Ἐφθασε δέ ἡ εἰδησις γι' αὐτοῦς εἰς τά αὐτιά τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων καί ἔστειλαν τόν Βαρνάβαν ἕως τήν Ἀντιόχειαν. Ὅταν αὐτός ἔφθασε καί εἶδε τήν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρηκε καί παρώτρυνε ὅλους νά παραμένουν πιστοί εἰς τόν Κύριον μέ σταθερή καρδιά, διότι ἦτο πραγματικά ἄνθρωπος ἀγαθός καί γεμάτος Πνεῦμα Ἅγιον καί πίστιν. Ἀρκετός δέ λαός προσετέθη εἰς τόν Κύριον. Τότε ὁ Βαρνάβας ἀνεχώρησε εἰς τήν Ταρσόν διὰ νά ζητήσῃ τόν Σαῦλον καί ὅταν τόν εὗρῃκε τόν ἔφερε εἰς τήν Ἀντιόχειαν. Ἐμείναν δέ ἕναν ὀλόκληρον χρόνον εἰς τήν ἐκκλησίαν καί ἐδίδαξαν πλῆθος πολύ. Εἰς τήν Ἀντιόχειαν οἱ μαθηταί ὠνομάσθησαν διὰ πρώτῃν φοράν Χριστιανοί. Κατά τὰς ἡμέρας αὐτάς κατέβηκαν προφῆται ἀπό τά Ἱεροσόλυμα εἰς τήν Ἀντιόχειαν. Ἐνας δέ ἀπό αὐτοῦς, ὀνομαζόμενος Ἄγαβος, ἐσηκώθη καί προεἶπε διὰ τοῦ Πνεύματος, ὅτι θά ἐγένετο μεγάλη πείνα εἰς ὅλην τήν οἰκουμένην, ἡ ὁποία καί ἔγινε ἐπί Κλαυδίου Καίσαρος. Ἀπεφάσιον δέ οἱ μαθηταί νά στείλῃ ὁ καθένας, ἀνάλογα πρός τήν οικονομικὴν του κατάστασιν, βοήθειαν εἰς τοὺς ἀδελφούς πού κατοικοῦσαν εἰς τήν Ἰουδαίαν. Αὐτό καί ἔκαναν καί τήν ἀπέστειλαν εἰς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ τοῦ Βαρνάβα καί τοῦ Σαύλου.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

στός, κήρυξαν οἱ Ἀπόστολοι καί ἐν συνεχείᾳ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅμως ἡ ἐντολή τοῦ Χριστοῦ «μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη» (Ματθ. 28,19) κρύβει μιά ὑπόσχεση: Ὅσο περισσότεροι ἄνθρωποι γνωρίσουν τόν Κύριο, τόσο ἐντονότερη θά εἶναι καί ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέσα στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Ἄν γίνεται χαρά στόν οὐρανό γιά τήν ἐπιστροφή ἐνός ἁμαρτωλοῦ, πόσο μεγάλη χαρά ξεκύνεται ἀπό τήν ἀστήρευτη πηγή τῆς θείας ἀγάπης, ὅταν ὀλόκληρες κοινωνίες ἀνθρώπων, ὀλόκληροι ἴλαοί καί ἔθνη, ἀνοίγουν τίς πύλεις τῆς καρδιάς τους στόν Σταυρωμένο καί Ἀναστημένο Χριστό;

Ἀγαπητοί ἀδελφοί, ὅσο αὐξάνονται οἱ συνειδητοί πιστοί, τόσο αὐξάνει καί ὁ Θεός τό φῶς τῆς θείας γνώσεως «μέχρι νά γίνουμε ὠριμοί καί νά φτάσουμε στήν τελειότητα πού μέτρο της εἶναι ὁ Χριστός» (Ἐφεσ. 4,13). Γι' αὐτό μᾶς ἔδωσε τοὺς Ἀποστόλους καί τοὺς ποιμένες. Γιά νά μᾶς καταρτίζουν πνευματικά στήν ἴδια ἐμπειρία τῆς πίστεως στόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά οἰκοδομεῖται σωστά τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

17 Μαΐου 2009: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ)
«Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτή, ἐν ἧ ὁ Χριστός μεσσίαν ἑαυτὸν ὠμολόγει». Ἀθανασίου ἀρχιεπ.
Χριστιανοπούλεως Τριφυλίας († 1735), Νικολάου νεομ. τοῦ ἐκ Μετσόβου († 1617).
Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. ια΄ 19-30 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. δ΄ 5-42.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 24 Μαΐου, ΣΤ΄ ἀπὸ τοῦ Πάσχα (Τυφλοῦ).
Ἀπόστολος: Πράξ. ιστ΄ 16-34 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. θ΄ 1-38.

ΜΑΘΗΤΕΙΑ ΣΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ

(Φιλοκαλικές Δοκιμές) Πρεσβυτέρου Μιχαήλ Σπ. Καρδαμάκν.

Σχήμα 14x21, σελίδες 443.

«Μαθητεία στήν ὁμορφιά σημαίνει δοκιμή ἢ δοκίμιο, περίπου μαρτύριο· σημαίνει νά παιδευτοῦμε νά ἀναζητοῦμε καί νά βρῖσκουμε τήν ὁμορφιά πού ὑπάρχει παντοῦ, νά συγκεντρώνουμε τή νήψη καί τήν προσοχή τῆς καρδιάς στήν ὠραιότητα πού κρύβεται μέσα ἢ πίσω ἀπό τά πράγματα, νά διαλεγόμαστε ἀγαπητικῶς μ΄ αὐτήν, ὅταν διαρκῶς μᾶς καλεῖ σέ ὠδές πνευματικῶν ἀναβαθμῶν, σέ ἥθος ἀληθῶς φιλοκαλικό, γιά νά συνυφαίνεται μέ τή στάση ἢ τόν τρόπο τῆς ζωῆς μας».

Ἀπό τό βιβλίο τοῦ ἀειμνήστου π. Μιχαήλ Καρδαμάκν, **Μαθητεία στήν Ὅμορφιά** (Φιλοκαλικές σελίδες), ἐκδ. τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Παρακολουθήστε στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν ἐκπομπή «**Μέ λογισμό καί μ΄ ὄνειρο**». Διαδρομές ἀλήθειας καί ἐλπίδας. Κοινωνικο-θεολογικές ἀναλύσεις καί σχολιασμοί τῆς καθημερινότητος μέ τήν Δημοσιογράφο Θεοδοσία Ἀντωνέλλου. Κάθε Κυριακή στίς 16:00.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὄμωνυμο Λῆμο Ἄτικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὀμιλεῖ ἕνας ἀπό τούς Ἐφημερίους τοῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκονομείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm